

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 P 165888 25 Gv
Novi Travnik, 22.10.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku po sudiji pojedincu Aidi Pezer-Alić, u pravnoj stvari tužitelja Javna ustanova „Bolnica Travnik“ koga zastupa Irsan Kukić advokat iz Travnika, ulica Bosanska broj 34, protiv tuženih 1. A. M. iz Z., ulica ..., koga zastupa punomoćnik Sadik Hota, advokat iz Sarajeva, ulica Šenoina broj 14, 2. M. M. iz Z., ... i 3. M. M.-G. iz T., ..., radi tužbenog zahtjeva za isplatu duga na ime troškova specijalizacije i protivtužbenog zahtjeva za utvrđivanje ništavosti ugovora, vrijednost spora po tužbi i protivtužbi 141.080,75 KM, rješavajući o prijedlogu tuženog M. A. za ponavljanje pravomoćno okončanog postupka presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 165888 23 GŽ od 22.7.2022. godine, dana 22.10.2025. godine donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Odbija se kao neosnovan prijedlog tuženog M. A. za ponavljanje postupka okončanog pravosnažnom presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 165888 23 GŽ od 22.7.2022. godine.

Odbija se tuženi sa zahtjevom za naknadu troškova sastava prijedloga za ponavljanje postupka kao neosnovanim.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 165888 19 P od 22.07.2022. godine odlučeno je kako slijedi:

„Utvrđuje se da je Ugovor o specijalizaciji iz pedijatrije broj: 10-3227 od 10.05.2012. godine, zaključen između tužitelja Javna ustanova „Bolnica“ Travnik i prvotuženog M. A., raskinut.

Obavezuju se tuženi da tužitelju solidarno isplate ukupan iznos od 133.191,77 KM, na ime povrata dijela iznosa naknada i troškova koje je prvotuženi primio za vrijeme specijalizacije po Ugovoru broj 10-3227 od 10.05.2012. godine, u periodu od 10.05.2012. do 31.12.2016. godine (u visini isplaćenih iznosa na ime bruto plaća i naknada na ime uvećanih troškova života i naknade za odvojeni život, troškova polaganja specijalističkog ispita, te troškova naknade za mentorstvo), kao i drugih troškova koje je tužitelj isplatio u vezi specijalizacije prvotuženog po Ugovoru o specijalizaciji iz pedijatrije broj 10-3227 od 10.05.2012. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, tj. 31.10.2019. godine pa do konačne isplate, kao i da tužitelju solidarno nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 10.653,49 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana prijema pismenog otpavka presude.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka preko dosuđenog se odbija.

Odbija se protivtužbeni zahtjev tuženih-protivtužitelja kojim traže utvrđivanje ništavosti odredaba člana I stav 1. tačka e) i člana III Ugovora o specijalizaciji broj 10-3227 od dana 10.05.2012.godine, zaključenog između tužitelja- protivtuženog Javne Ustanove „Bolnica“ Travnik, sa jedne strane i tuženih-protivtužitelja M. A., uz garante M. M. i M. G. M., sa druge strane i da iste ne proizvode bilo kakvo pravno dejstvo.“

Stavom prvim izreke drugostepene presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 51 0 P 165888 23 GŽ od 23.05.2023. godine žalba tuženih je djelimično uvažena i prvostepena presuda preinačena u pogledu odluke o troškovima postupka, tako što su tuženi obavezani da tužitelju nadoknade troškove postupka u iznosu od 10.032,28 KM.

Stavom drugim izreke drugostepene presude žalba tuženih je u preostalom dijelu odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena, dok je stavom trećim izreke odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Presudom Vrhovnog suda FBiH broj: 51 0 P 165888 24 Rev od 28.5.2024.godine revizija je odbijena.

Prijedlog tuženog M. A. za ponavljanje postupka podnesen je po osnovu iz člana član 255. stav 9. ZPP. U prijedlogu navodi da je u međuvremenu, dana 5.5.2025. godine, putem punomoćnika u ovom postupku, tuženi došao do saznanja da je Građansko odjeljenje Vrhovnog suda FBiH na sjednici održanoj 19.3.2025. godine zauzelo pravno shvaćanje " U troškove specijalizacije ne spadaju isplaćene bruto i neto plaće i druge naknade vezane za radni odnos, bez obzira gdje je specijalizant obavljao rad". Također, Presudom Vrhovnog sud FBiH broj: 41 0 Rs 08 1935 24 Rev 20 od 24.3.2025. godine, sud je reviziju revidenta - doktora djelomično usvojio, obje nižestepene presude preinačio na način da se obavezuje tuženi da na ime naknade štete tužitelju isplati iznos od 1.750,00 KM (na ime uplaćenog iznosa za polaganje specijaliastičnog ispita), dok se u preostalom dijelu revizija odbija, odnosno da je Vrhovni sud FBiH preinačio prvostepenu i drugostepenu presudu i odbio tužitelja sa postavljenim tužbenim zahtjevom za naknadu štete, a koja se eventualno ogledala u isplati bruto plaće i isplaćenih naknada tužitelja u korist tuženog- doktora. Na strani 4. obrazloženja naprijed navedene Presude, sud navodi da osnovano revident ukazuje da u konkretnom slučaju nije bilo moguće štetu zasnivati na vraćanju primljenih zarada (plaća i drugih naknada iz radnog odnosa) za vrijeme specijalizacije. Naime, ne može se govoriti o šteti u situaciji kada tužitelj isplaćuje platu tuženom kao vrijednost za obavljeni rad, jer isplata plate ne može biti predmet slobodnog raspolaganja, niti itko može biti lišen tog prava. Dakle, i prema stavu ovog suda, ekvivalent plate kao visina štete ne može biti relevantan parametar za isplatu naknade štete koja se veže za troškove specijalizacije, a kako to traži tužitelj, jer plata predstavlja najbitniji socijalni i ekonomski institut iz okvira radnog prava i radi se o pravima koja su striktno zaštićena Zakonom o radu FBiH. Isto tako, član 7. Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, propisuje da je plaća pravo za izvršeni rad, koja osigurava egzistenciju radniku i njegovoj obitelji, te se samo zakonskim odredbama i po posebno i jasno predviđenim uvjetima može propisati i to djelomično ograničenje u isplaćivanju, odnosno izvršenju na plaći kao sredstvu izvršenja. Vrhovni sud FBiH se u naprijed naznačenoj Presudi poziva na pravno shvaćanje Građanskog odjeljenje ovog suda sa sjednice od 19.03.2025.

godine da „U troškove specijalizacije ne spadaju isplaćene bruto i neto plaće i druge naknade vezane za radni odnos, bez obzira gdje je specijalizant obavljao rad.” (dostavljamo u prilogu)

Tužitelj se protivi ponavljanju postupka, predlaže da se isti odbaci kao neblagovremen.

Nakon što je ispitao osnovanost prijedloga, na osnovu člana 258. i 262.stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj 53/03, 73/05 i 19/06 – u daljem dijelu teksta: ZPP), ovaj sud je zaključio:

Prijedlog za ponavljanje postupka nije osnovan.

Članom 257. stav 1. tačka 5. ZPP je propisano da se prijedlog za ponavljanje postupka po osnovu iz člana 255. tačka 9. istog Zakona, može podnijeti u roku od 30 dana od dana kada je stranka mogla iznijeti sudu nove činjenice, odnosno nova dokazna sredstva. Članom 257. stav 1. tačka 5. ZPP je propisano da se prijedlog za ponavljanje postupka po osnovu iz člana 255. 6., 7., 8. i 9. tog zakona može podnijeti u roku od 30 dana od dana kada je stranka mogla iznijeti sudu nove činjenice, odnosno nova dokazna sredstva, a članom 257. stav 3., propisan je objektivni rok od 5 (pet) godina, koji se računa od pravosnažnosti odluke, osim ako se ponavljanje traži po osnovu iz člana 255. tačka 2. i 3. istog Zakona. Kako je prijedlog za ponavljanje postupka podnesen iz osnova propisanih članom 255. tačka 8. i 9. Zakona o parničnom postupku, a podnositelj je za činjenicu, za koju smatra činjenicom i dokazom i prethodnim pitanjem iz čl. 255. tačka 8. i 9. ZPP saznao u 5.5..2025. godine, a prijedlog za ponavljanje dostavio sudu dana 12.5.2025. godine jasno je da od dana saznanja do dana podnošenja prijedloga nije protekao subjektivni rok od 30 dana, kao ni nije objektivni rok od pet godina od dana pravosnažnosti presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 165888 23 Gž od 22.7.2022. godine, koja je postala pravosnažna dana 24.3.2025.godine, slijedom čega je prijedlog blagovremen.

Članom 255. tačka 9. ZPP je propisano da se postupak koji je odlukom suda pravomoćno završen može na prijedlog stranke ponoviti ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih je za stranku mogla biti donesena povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

U konkretnom slučaju, tuženi prijedlog zasniva na svatanju da izmjena sudske prakse, do koje je došlo nakon pravosnažnosti presude kojom je okončan postupak, predstavlja razlog iz čl. 255. tačka 9. ZPP.

Nove činjenice i novi dokazi su razlog za ponavljanje postupka ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih je za stranku mogla biti donijeta povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrijebljeni u ranijem postupku. Nove činjenice i novi dokazi će biti osnov za ponavljanje postupka samo pod uslovom da bi za tu stranku bila donesena povoljnija odluka da su te činjenice i dokazi bili upotrijebljeni u ranijem postupku. Ovaj razlog može predstavljati osnovu za traženje ponavljanja samo ako ih stranka bez svoje krivice nije mogla iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom (član 255. tačka 9. ZPP).

Dakle, nove činjenice kao razlog za ponavljanje postupka mogu biti samo one koje su postojale u vrijeme vođenja tog postupka i oni dokazi koji su bilo kada nastali ali se odnose na činjenice koje su nastale prije prekluzije prava na iznošenje novih činjenica, ali ne i onih novih činjenica koje su nastale poslije.

Izmjena sudske prakse se ne može smatrati novom činjenicom, niti se odluka u kojoj je sadržan izmijenjeni stav može smatrati novom činjenicom, odnosno novim dokazom. Dakle, zauzimanje pravnog stanovišta o spornom pitanju u drugostepenoj odluci, ili odluci u drugom predmetu ne predstavlja novu činjenicu na osnovu koje bi se moglo tražiti ponavljanje postupka, niti je ta okolnost predviđena kao razlog za ponavljanje postupka iz člana 255.ZPP BD BiH.”

Obzirom da je tuženi podnio prijedlog za ponavljanje iz razloga koji nije propisan ZPP, zasnivajući ga na pogrešnom uvjerenju da se izmjena sudske prakse može smatrati novom činjenicom, a odluka novim dokazom, neosnovani su navodi da je donošenjem prvostepene i drugostepene odluke došlo do povrede prava predlagatelja garantiranih ustavom BiH i EKLJP, i to: (I) povreda iz člana 11/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6 stav I EKLJP, kao da su arbitrarno primijenjene odredbe procesnog i materijalnog prava, što je imalo za posljedicu nepravičan postupak u cjelini i do povrede prava na imovinu iz člana 11/3.k Ustava Bosne i Hercegovine i člana I. Protokola broj I uz Europsku konvenciju, kao i povredom prava na obrazovanje iz člana 11/3.1 i člana 2 Prvi protokol I uz Europsku konvenciju, kao i da je tim odlukama protivno odredbama člana 3. stav 2. Zakona o zabrani diskriminacije predlagatelj stavljen u nepovoljniji položaj.

Odluka o troškovima postupka nastalih povodom prijedloga za ponavljanje postupka donijeta je primjenom odredbi iz člana 387. stav 1. 386. stav 1 i člana 397. stav 1. ZPP. Tuženom temeljem odredbe čl. 386. stav 1.ZPP-a ne pripadaju troškovi sastava prijedloga za ponavljanje postupka u traženom iznosu od 2.386,80 KM jer je prijedlog odbijen kao neosnovan.

Iz navedenih razloga odbijen je prijedlog za ponavljanje postupka, shodno odredbama člana 258. i 262. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Sudija

Aida Pezer-Alić

Pravna pouka:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba vijeću ovoga suda u roku od 30 dana od dana prijema rješenja.

